

இந்தகணக்கு

சுக்போகம் மனித இனத்தையே அழிக்கின்றது; ஒரோ வேளையில், உடலையும், மனத்தையும் யாசுபடுத்தி விடுகிறது.

— ଲ୍ଲାବିଂସ୍ ଟିକ୍ରାନ୍ସି

ஈழநாடும்

31. യോഗേന്ദ്രിയാ ഷൈത്തി. അമ്പലപാണൽ 08-12-90

தொகைபேசி 435-2820 தெலுங்காநாடு 2208

ஆசையுற்று: 025-2839 இலாகா
4 மீ முத்து 95

அனைவருக்குமாக
இவ்வொருவரும் ...

இன்னைய புதுச் சூழலினால் பெருமளவில்
பொதுச் சொத்துக்களும், தனியார் சொத்துக்களும்
அறிவுறுமிள்றன. இவற்றில் பெரும்பாலனவை குண்டு
வீச்சுக்களினாலும், இரானுவ நடவடிக்கையினாலும்
அறிக்கப்படுவையாகும். அதேவேளை போரட்டத்தின்
தேவை கருதியும், மக்களின் நன்மை கருதியும் பொதுச்
சொத்துக்கள் சில, போராளிகளால் வேறு தேவைக்குப்
யான்படுத்தபவேதும் உண்டு. இதனால் சில தவிர்க்கப்பட
முடியாத தேங்களும் ஏற்பவேதுண்டு.

ஆனால், சில பொதுச் சொக்கத்தின் போர்ட்டீச் சூழ்வைக் கடந்தமாக வைத்து பொதுமக்கள் சிறாசாலீ-மிகெப்பட்டு வருவது கவனல்கிறீரா இன்றானும். அதனால் பொதுச் சொத்தை செங்கித்த கேவலக்காக வைப்பற்றுவதி, யான்படுத்துதல் என்பதைக்கும்.

இன்று தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உள்ள கலை பொதுச் சொத்துக்களும் தமிழ் மக்களுடையதே. இல்லங்கையை ஆக்ட் காலனியாதிக்கவுதிகளேர் அல்லது தமிழர் பிரதேசத்தில் தனது நிர்வாகத்தை நடத்திய சிறில்காரராகங்களோ இந்தச் சொத்துக்களில் சொந்தக்காரர்கள் அல்ல. எமது செல்வத்தில் இருந்து தமது கரண்டலுக்காகவும், நிர்வாக வசதிக்காகவும் இவை நிர்மாணிக்கப்பட்டவை ஆகவே 'அரசு செல் துக்கன்' எனக் குறிப்பிடப்படுவதையும், அவிவிருத்தித் திட்டங்கள் என ஆக்காங்குகாணப்படு சிறு செத்துக்களும் தமிழருடையவை. ஆகையால் அவற்றைப்பேறுதல் தமிழருடையகடமையாகும்.

காலனியாதிக்கவாதிகளும் தீவிலங்கா அரசாங்கமும் எங்கே அடிமைப்படுத்தியான்டார்கள் என்பது உண்மை தான். அதேவேளை அவர்கள் எம்மை ஆளுவதற்காகவும், கருஞ்சேவுதற்காகவும் மேற்கொண்ட நடவடிக்கையின்போது எதிர்காலத்தில் எம்முடு நன்மை கொடுக்கக்கூடிய (தற்காலிகமாகவேனும்) சிறுமிகள்கள் முன்றாம் உலக நடுவில் இருந்து காலனியாதிக்கவாதிகள் வெளியேறியபோது அவர்களை அமைக்கப்பட்ட, நிர்வாகிக்கப்பட்ட பல அங்கங்கள் இந்த நடுவிளைவின் உடனடியியக்கத்திற்கு அத்தியாவசியங்க இருந்தன. எதேதுக்கூட காப்பக காலனியாதிக்கவாதிகளின் பொருளாதார ஒழுங்கே இந்த நடுவில் பேணப்பட்டன. ஆனால் காலப்போக்கில் வற்றதை மற்றுத்திற்கு உள்ளாக்காமல் விட்டமை இந்த முன்றாம் உலக நடுவினில் தவறுகள் ஆகும்.

இதேபோன்று ஏழாம்பள்ளும் விடுதலை அடையும்போது அதன் நிர்வாகத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் உடனடித் தேவையைக் கிடைக்க வில் பொதுச் சொத்துக்கள் தேவையிடலாம். இந்த நிலையில் பொதுச் சொத்துக்களை எந்தவித காரணமும், நோக்கமும் இன்றி மக்கள் அழித்தவே, அல்லது அதற்குத் தடங்கல் ஏற்படுத்துவதே ஏற்கக்கூடிய ஒன்றால்.

இன்று குணவீசித்து இலக்காகும் ‘அருநிறவனங்கள்’ பொதுச் சொத்துக்கள், பாடசாலைகள் ஆகியவற்றிலுள்ள பொருள்களை எடுத்துச் செல்லுதல், களவாடுதல் என்பன பெருமளவில் டைப் பெற்று வருகின்றன எழித்துக்காட்டக பாடசாலைகளில் அகதிகளாக தஞ்சமடந்து உள்ளவர்கள் பாடசாலைத் துணபாடுகளை தமது சொந்தத்தேவைக்கு விரோபம் பயன்படுத்தல், அழித்தல் என்பனவற்றைச் சுற்பிடவாம். தீவு தீவுல்கா அரசாங்கத்தின் சொத்துதானே என்ற என்னவே இதற்கான பிரதான காரணமாகும். ஆனால் உள்ளமையிலே அது தீவிலங்கா அரசு சொத்து கூல் தமிழ் மக்களின் சொத்து. இவை தமிழரின் எதிர்கால அபிவிருத்திக்கு அத்தியவசியானவையாக அமையலாம். ஆகையினால் இவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

இன்னைய நெருக்கடி நிலையில் பல்லவமிருங்கணக்கான மக்கள் தமது வீடுகளை இறந்துள்ளாலும் அவர்கள் பொதுக்கட்டடங்களைப் பாரித்துள் தவிர்க்கமுடியாதது ஆனால், தேவைக்கதிர்மான எனவில் பொதுக் கட்டடங்களைப் பாரித்தால், அவற்றின் இயக்கத்திற்குத் தடையாக இருந்தல் என்பது எவ்வு சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பாதியிடப்பெற்றுத்தாக கட்டியதாலும் அதாவது சில பொதுக் கட்டடங்களை ஒரு திலர் தனித்துவமாகப் பயன்படுத்துவது ஏற்பட்டையதல்ல. அது சமுதாய வளர்ச்சிக்கு உறுப்பு

அதாவது, பேராட்டச்சுழலில் மக்களுக்கு நெருக்கடிகள் உள்ளன. தேவைகள் உள்ளன என்பது உள்ளவைதான் ஆஸால் பொதுச்சொத்துத்தானே என்ற என்னத்துடன் அதனை அழிக்க முற்படுதல் கூடாது. அது எமது சமூகத்தின் சௌகாத்து. எமது எதிர்காலச் சந்ததியின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையன்று. ஆகையால் அதனை உணர்ந்து மக்கள் செயற்படுவது விரும்பத்தக்கதாராய்.

உத்திரம் கிழக் குடியிருப்பு உன்னிடுப்பயணம்

L.D.A த்தயாவின் அருகில் யானையைக் கண்டதும் அவரது மெய்ப்பாறுகாவலர் குடியின் எம்-16 முழுங்கியது. அவ்வளவு தான் வெடியையும் வாங்கிக் கொண்டி பிளிரிப் படியே யானை ஒரேதுட்டமாக ஒடியது. நிச்சயமாக அது உயிர் பிழைத்திருக்காது. வெடிவாரங்காம விருந்தால் மாத்தயாவோ அல்லது யாஞ்சோ உபரிபிழைத்திருக்க மாட்டார்கள். தனி யன்யானைக்குரிய குணத்தை அதைகாட்டியிருக்கும்.

இரவு இரண்டு மணியளவில்
ஒரு முகாமைச் சென்றடைந்
தோம். அடுத்தநாள் காலை
14ஆம் திங்கி வெரு கல்
வாக்கரைக்கிரவெளிப்பகுதியை
சுற்றிப்பார்க்க வேண்டும் என்றேன். சரின்றார் மாத்தயா.
மாலையில் மட்டக்களப்பு
மாவட்டத்தின்மகளிர் படைப்பு
பிரிவின் பயிற்சி முகாமுக்கு
தான் செல்வதாகவும் எம்மை
நேரே அங்கே வரு மாறும்
கூறினார்,

நார். குடிசையினுள் பார்வையைச் செலுத்தினேன். பின்னிமுடிக்கப் படாத நிலையிலிருந்த ஒரு பாடும் பாய்கிழையுப்பற்றகு பயண்படும் காரணவத்து புற்கரும் அங்கே காணப்பட்டன. சொந்தடிடம் எதுள்ளேன் 'பூநகர்' என்றார் மேலும் பலரைக் கண்டு விசாரித்து விட்டு கதிரவெளிப்படக்கழ சொன்னேன்.

கதிரவெளி கடைத்தெருவில்
வியாபாரம் செய்துகொண்டிடு
க்கும் ஒருவரைச் சந்தித்தேன்
இந்தச் சாமான்களை எங்கே
வாங்குகின்றீர்கள்? என்று
கேட்டேன். நான் சாமான்வாங்
கப் போவதில்லை வாழ்மு
சேனமில் இருந்து சாமான்
வாங்கி வருபவர்களிடம் தான்
வாங்குவதுண்டு என்றார்
ஏன் நீங்கள் போவதில்லை
என்று கேட்டேன். இது
வரை தனக்குத் தெரிந்த
ஆறு முதூர் வாசிகள் இல்லை
சாமான் வாங்குகட
போய்த் திரும்பி வரவில்லை
எனக்கும் அவர்களின் பொய்
ரையும் தெரிவித்தார்.

யாவும். கருணாவும் உறை
யாற்றினார். இதுவரை நானும்
தங்களை களத்தில் இறுக்க
அனுமதிக்கவில்லை என்ற
நூற்றசாட்டை வைத்த அந்த
மகளிர் படைப்பிரிவினருக்கு
விரைவில் அந்தச் சந்தர்ப்பம்
உங்களுக்கு வழங்கப்படும்
எனக்குறி கருணா சமாளித்
தார். விடுதலைப் புனிகளைப்
பொறுத்தவரை ரஞ்சன் விஜே

34

34

A black and white photograph of a landscape. In the background, there is a large, dark, rounded hill or mountain peak. The foreground is filled with dense, low-lying vegetation and shrubs. The sky is overcast with heavy clouds.

எமக்கு எப்போதுதான் ஒழுங்கான சாப்பாடு கிடைக்கும் பாட்டியிடம் பார்வையாலே கேள்வி கேட்கும் போர்கள்.

நானும்மற்றும்சிவரும் வெறு
கல பகுதிக்குச் சென்றோம்
ஆய மடத்திலும், ஆற்றங்
கரைகளிலும் இருக்கும் அசத்
களைச் சந்தித்தோம். அப்
றங்கரையோரமாக இருந்த
குடிசைன்றுக்குச் சென்றேன்
அங்கே ஒரு முதியவரும் பாட
டியும் இரு முழுதைக்கனுப்
இருந்தனர். குழந்தைகள்குஞ்சு
குடித்துக் கொண்டிருந்தாரா
ன். நேரத்தைக் கவனித்த
தேன். பகல் 12.30 மணி
முதியவரை அனுகி “என்ன
ஐயா இப்பதானா காலைச்
சாப்பாடு சாப்பிடுறிங்கள்”
என்று கேட்டேன். அதற்கு

அவர் “நான்கள் காலையில் சாப்பிடுவதில்லை. மத்தியானம் தான் கஞ்சிகூடிப்போய்யாலையில் தான் சோறுசமைப்பதுண்டு” என்றார். அவரது முத்தில் இயலாமையுடன் கூடிய சிரிப்புத் தெளிந்தது ஏன் தான் கேட்டோம் என்று அதிகிட்டது எனக்கு. சோறு சமைத்தால் கறிக்கு என்ன செய்வீர்கள்? என்று கேட்டேன். ஆற்றல்கருகளைகள் கிடைக்கும் கிரைக்கலூட்ட பிடிட்டிகிச் சமைப்போம் என்றார். “அரசு உதவி...” என்றேன். “இதுவரை இல்லை” என்றார். “அப்ப சாப்பாடு இக்கு என்னவருமானம்?” என்று கேட்டேன். “பாய் இமைத்து விற்போம்” என்று

அப்படியே அந்தப் பகுதி முழுவதையும் சுற்றிப் பார்த் தோம். பின்னர் ஆங்கிருந்து புறப்பட்டோம். இடையில் ஒரு முகாமுக்குச் சென்றோம். அங்குள்ள முாம் பொறுப் பாளர் சங்கர் என்பவரைச் சந்தித்தோம். பண்ணிரண்டாம் திகதியன்று வாழ்முச் சேணக்கு பொருள்கள் வாங்கப் போன மூன்று வியாபாரிகளில் இருவரை மூலமிம் ஊரிகாவற்படையினர் பிடித்துச்சொன்றதாகவும் ஒரு வரி ஆடைகளை இழந்த நிலையில் தப்பி வந்ததாகவும் தெரிவித்தார்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டு மகளிர் படைப்பிளின் முகாமுக்குச் சென்றோம். விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் படைப் பிரிவின் சிரேஷ்ட போராளிகளில் ஒருவரான ஜெயாவே இந்த முகாமுக்கும், மட்டக்களப்பில் உள்ள பெண் போராளிகளுக்கும் பொறுப்பாக விளிக்கிறார். இவிடம் மட்டக்களப்பு நிலைமைகளைக் கேட்டோம். என்னென்ன மாதிரியான திட்டங்களை தாங்கள் நடைமுறைப் படுத்துகின்றனர் என்பதை விளக்கினார். அப்போது மாத்தயாவும் கருணாவும் வந்தனர் அங்கு நடைபெற்ற கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொண்டனர். இயிலில் மாத்த

வேளை ஒரு நாய் குரைத்
த்து. எனவே குனசி நாய்
குரைத்துவிட்டது. ஆக வேல
அவர்கள் ‘அவேட்’ (உழூர்
நிலை) ஆகிவிவோர்கள் திரு
ம்பிப் போவேராம் என்று கூறி
அணவேற்றும் திருப்பிக்
கொண்டு வந்துவிட்டார்.

அங்கே நீ முன்னுக்குப் போ
ன்னிரார்கள், இங்கே
என்னை முன்னுக்கு விடுஎன்
கிறார்கள். அதுதான் இரண்
டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்.

அன்று இரவே திருமகலை
மாவட்டத்தினுள் சென்றோம்
எம்மை வரவேற்க பதுமனும்
மந்றவர்களும் வந்திருந்தனர்
எம்மை பதுமனிடம் ஒப்பு
டைத்துவிட்டுத் திரும்பினார்
கருணார். (தொடர்ந்து)

